

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Peter Skaarup (DF):

Jeg må nok sige, at det er overraskende, at Folketinget ikke kan tilslutte sig en helt klar opfordring til Rigsadvokaten om at undersøge Hizb-ut-Tahrir. Det undrer mig meget, og jeg tror, det er problematisk for Folketinget, at man ikke meget klart signalerer en afstandtagen, og den afstandtagen må nødvendigvis forekomme ved, at man beder Rigsadvokaten om at undersøge det her.

Det er uheldigt, at Folketinget ikke, når der kommer så klare opfordringer til drab på et andet religiøst mindretal her i landet, nemlig jøderne, meget klart markerer, at det kan man ikke acceptere.

Vi undrer os også over, at regeringen ved forskellige lejligheder har udtalt, at man mener, det er problematisk at lave et sådant forbud. Jeg lagde mærke til, at der ved førstebehandlingen af det her forslag er blevet sagt fra ministerens side, at en opløsning af foreningen kun vil gøre den mere interessant at være medlem af. Ministeren sagde, og jeg citerer:

»Der er ikke noget, der er så spændende og tiltrækkende for ekstremister og måske navnlig potentielle ekstremister som foreninger og sammenslutninger, der er forbudt.«

Her udtaler ministeren sig altså direkte imod et forbud mod Hizb-ut-Tahrir, der altså går ind for stening og går ind for mord på jøder. Det virker utroligt.

Men dernæst mente ministeren, at der først kan være tale om at indlede en sag om opløsning af foreningen, når domstolene har taget stilling til, om der foreligger strafbare forhold. Hvornår en sådan stillingtagen kan fremkomme, står jo hen i det uvisse.

Så vil jeg have lov til at sige, at efter førstebehandlingen her i Folketinget er der sket en opblødning i regeringens holdning, for den 28. maj fremgik det af Jyllands-Posten, at justitsministeren har skærpet kursen, og jeg citerer fra Jyllands-Posten:

»Justitsministeren har nemlig meddelt rigsadvokat Henning Fode, at han ikke længere skal afvente en eventuel dom mod bevægelsen for overtrædelse af straffeloven. Alene en eventuel tiltale mod enkeltpersoner bør ifølge justitsmini-

sterens nye retningslinjer få den øverste anklagemyndighed til at reagere.«

Men der vil jeg så godt bede justitsministeren bekræfte, at det er korrekt, at Rigsadvokaten er blevet anmodet om at undersøge, om der skal indledes en sag om opløsning af foreningen, allerede samtidig med at der tages stilling til, om der kan rejses tiltale mod enkeltpersoner.

Jeg vil også godt bede om, at det svar kommer til at indeholde et svar på, om det har noget med den såkaldte racismeparagraf at gøre, hvor politiet har foretaget en undersøgelse af, om en enkeltperson har overtrådt den, eller om det reelt har noget med grundlovens § 78 at gøre.

Kl. 17.20

Vi mener jo, grundlovens § 78 meget klart siger, at man skal forbyde organisationer, der virker ved vold eller opfordrer til vold, og derfor må jeg, ligesom hr. Jesper Langballe gjorde tidligere under debatten, spørge regeringen – jeg kan forstå, at der ikke er mange, der vil op og markere, hvad man egentlig mener i forhold til det her forslag – hvad man mener med hensyn til grundlovens § 78. Hvis ikke den skal tages i brug i forbindelse med det her, så gad jeg nok vide, hvad den egentlig skal bruges til.

Så ved jeg, at ministeren i forskellige sammenhænge har været inde på spørgsmålet om ressourcer, at det er meget ressourcekrævende for Rigsadvokaten, at en undersøgelse sættes i værk, og at den først bør sættes i værk, når der er et tilstrækkeligt grundlag. Der vil jeg spørge: Ressourcekrævende i forhold til hvad?

Når en organisation eller en forening, der kalder sig et politisk parti, opfordrer til drab, kan det da ikke undgås, at samfundet skal sætte sine ressourcer ind på at afdække eller afsløre og indkredse, hvordan en sådan organisation fungerer, og hvordan vi kan sørge for, at folkestyret kan sætte sig til modværge mod en sådan organisation efter de demokratiske spilleregler, som grundloven indeholder.

Det kræver selvfølgelig ressourcer, det er klart. Det er en modbydelig sag, men det kræver da, hvis man skal beskæftige sig med den, at Rigsadvokaten afsætter de fornødne ressourcer til at afdække, hvad der egentlig er foregået. Hvad er det egentlig, man mener, hvad er det, man gør, hvad er det, man accepterer i forhold til stening og i forhold til drab på mindretal? Det kræver selvfølgelig ressourcer, det er klart.

Hele politiets og anklagemyndighedens virksomhed består vel i at bruge ressourcer for at forhindre og opklare forbrydelser, det siger sig